

Arrest

nr. 341 148 van 13 februari 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WALDMANN
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 3 september 2025 tot weigering van machtiging tot verblijf.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 16 oktober 2025 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat J. WALDMANN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 26 augustus 2025 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna: het uitvoeringsbesluit 2022/382).

1.2. Op 3 september 2025 neemt de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van machtiging tot verblijf. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Krachtens de artikelen 57/29, § 1 en 57/30, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet) en artikel

2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382), wordt u geen machtiging tot verblijf toegekend, om volgende redenen:

Op 26/08/2025 deed u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Bij de registratie van uw aanvraag werd u in gelegenheid gesteld alle relevante elementen aan te dragen. U legde volgende documenten voor: uw Oekraïens biometrisch paspoort (N° (...) – geldig van 14/05/2024 tot 14/05/2034) en uw Oekraïens intern paspoort (N° (...)).

In het kader van deze aanvraag heeft u uw Oekraïens biometrisch paspoort (N° (...)) voorgelegd. De DVZ merkt echter op dat uw paspoort is afgegeven in mei 2024, m.a.w. na het begin van de Russische invasie van Oekraïne op 24/02/2022. Op basis hiervan kan bijgevolg niet worden geverifieerd waar u verbleef voor de afgifte van desbetreffend paspoort. Bijgevolg is de DVZ niet op de hoogte van eventuele voorafgaande reisbewegingen en evenmin of u in Oekraïne verbleef op 24/02/2022.

In het kader van deze aanvraag verklaarde u in Oekraïne verbleven te hebben van 2012 tot 18/08/2025. Naar aanleiding van deze verklaring werd u gevraagd om bijkomende bewijzen voor te leggen van uw vermeende verblijf in Oekraïne. Hierop legde u screenshots van bankafschriften voor op 12/12/2021, 26/12/2021, 11/01/2022, 12/01/2022, 12/02/2022, 30/01/2022, 18/02/2022, 20/02/2022 en 12/03/2022. De door u aangebrachte bankafschriften kunnen niet dienen als voldoende bewijs dat u zich daadwerkelijk in Oekraïne bevond. Uit deze afschriften blijkt uitsluitend dat er betalingen en/of geldopnames zijn verricht vanaf een bankrekening die op uw naam staat. Dit vormt op zichzelf geen sluitend bewijs van uw vermeende verblijf in Oekraïne aangezien niet kan worden bewezen dat u desbetreffende rekening zelf gebruikte en zelf deze transacties uitvoerde. Op basis van deze elementen en gelet op het feit dat u uw vermeende verblijf in Oekraïne op het ogenblik van de Russische invasie op 24/02/2022 niet aannemelijk kan maken, kan niet worden vastgesteld dat u op 24/02/2022 in Oekraïne verbleef.

In het kader van deze aanvraag hebt u verklaard dat u geen in België verblijvende gezinsleden hebt.. Bijgevolg houdt deze beslissing geen schending in van artikel 8 EVRM.

Tevens verklaarde u op geen enkel ogenblik tijdens de procedure medische problemen te ervaren. Deze beslissing houdt bijgevolg ook geen schending in van artikel 3 EVRM.

Artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 bepaalt de personen op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is.

Op basis van artikel 2, lid 1, a), van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 en uit de overwegingen van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382, en meer in het bijzonder uit overweging 14, blijkt duidelijk dat, gezien u het niet aannemelijk kan maken dat u op het moment van de Russische invasie op 24.02.2022 in Oekraïne verbleef, u niet onder de in het uitvoeringsbesluit genoemde categorieën van personen valt. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor een machtiging tot verblijf als gevolg van de tijdelijke bescherming zoals gedefinieerd in het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 57/29, §1 en 57/30, §1 en artikel 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 2 van het uitvoeringsbesluit 2022/382, van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991). De verzoekende partij meent ook dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

De verzoekende partij zet haar enig middel uiteen als volgt:

“11. Krachtens artikel 57/29 §1 van de Vreemdelingenwet heeft iedere onderdaan van een derde land of staatloze die voldoet aan de voorwaarden van tijdelijke bescherming zoals vastgesteld in het toepasselijke uitvoeringsbesluit van de Raad van de Europese Unie, recht op een machtiging tot verblijf op het Belgisch grondgebied. Artikel 57/30 §1 tot 48/5 concretiseren de administratieve procedure en de voorwaarden voor toekenning, uitvoering en beëindiging van deze bescherming.

12. Artikel 2, lid 1, a) van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 bepaalt dat tijdelijke bescherming wordt verleend aan Oekraïense onderdanen die op of na 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven en wegens de Russische militaire invasie ontheemd zijn geraakt.

13. De bestreden beslissing stelt dat artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 de personen bepaalt op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is.

14. Verder stelt de beslissing simpelweg dat op basis van artikel 2, lid 1 a) van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 en uit de overwegingen van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 en meer in het bijzonder uit overweging 14 duidelijk blijkt dat, gezien verzoekster niet aannemelijk zou kunnen maken dat zij op het moment van de Russische invasie op 24.02.2022 in Oekraïne verbleef, zij niet in aanmerking komt voor een

- machtiging tot verblijf als gevolg van de tijdelijke bescherming zoals gedefinieerd in het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.*
15. *Men stelt in de bestreden beslissing dat verzoekster bij de registratie van haar aanvraag in de gelegenheid werd gesteld om alle relevante elementen aan te dragen en dat zij de volgende documenten heeft voorgelegd: Oekraïens biometrisch paspoort (N°(...)) – geldig van 14/05/2024 tot 14/05/2034) en haar Oekraïens intern paspoort (N°(...)).*
16. *De bestreden beslissing stelt verder het volgende:*
"In het kader van deze aanvraag heeft u uw Oekraïens biometrisch paspoort (N°(...)) voorgelegd. De DVZ merkt echter op dat uw paspoort is afgegeven in mei 2024, m.a.w. na het begin van de Russische invasie van Oekraïne op 24/02/2022. Op basis hiervan kan bijgevolg niet worden geverifieerd waar u verbleef voor de afgifte van desbetreffend paspoort. Bijgevolg is de DVZ niet op de hoogte van eventuele voorafgaande reisbewegingen en evenmin of u in Oekraïne verbleef op 24/2/2024."
17. *Verzoekster verklaarde in Oekraïne verbleven te hebben van 2012 tot 18/08/2025. Naar aanleiding van deze verklaring werd haar gevraagd om bijkomende bewijzen voor te leggen om haar verblijf in Oekraïne te staven.*
18. *Verzoekster legde bijgevolg screenshots van bankafschriften voor op 12/12/2021, 26/12/2021, 11/01/2022, 12/01/2022, 12/02/2022, 30/01/2022, 18/02/2022, 20/02/2022 en 12/03/2022.*
19. *Echter stelt men dat deze aangebrachte bankafschriften niet kunnen dienen als voldoende bewijs dat verzoekster zich daadwerkelijk in Oekraïne bevond aangezien dit enkel zou bewijzen dat er betalingen en/of geldopnames zijn verricht vanaf een bankrekening die op haar naam staat maar dit geen sluitend bewijs zou zijn van een vermeend verblijf in Oekraïne aangezien niet kan worden bewezen dat verzoekster zelf desbetreffende rekening zou gebruikt hebben en zelf deze transacties zou hebben uitgevoerd.*
20. *Niettemin legde verzoekster ook nog andere bewijzen voor waarover met geen woord gerept wordt: m.n.*
 - *een bewijs van een storting van A. L. (...) op 11/08/2025 met vermelding van haar adres in Oekraïne;*
 - *een busticket van Oekraïne naar Polen op 17/08/2025;*
 - *een uitreisstempel in haar paspoort van 18/08/2025;*
 - *een kopie van haar oud intern paspoort en diverse documenten uit Oekraïne.*
21. *De overheid is verplicht om haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden. De Raad van State en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigen herhaaldelijk dat een administratie de relevante feitelijke gegevens moet onderzoeken en afwegen alvorens een beslissing te nemen.*
22. *In casu blijkt dat de verwerende partij niet de minste poging heeft ondernomen om de concrete persoonlijke situatie van verzoekster te onderzoeken.*
23. *"Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht" (SUETENS, L.P. en BOES, M., Administratief Recht, ACCO, Leuven, 1990, p. 31).*
24. *De beslissing bevat geen individuele of concrete motieven die toegespitst zijn op de persoonlijke situatie van verzoekster. Zij is gebaseerd op een louter formele vaststelling van de verblijfplaats op één datum, zonder enige inhoudelijke analyse.*
25. *Het ontbreken van een genuanceerde motivering staat haaks op de verplichting om bestuursbeslissingen behoorlijk en individueel te motiveren.*
26. *Artikel 2 van het besluit bepaalt dat tijdelijke bescherming geldt voor Oekraïense onderdanen die hun land hebben moeten verlaten ingevolge de Russische aanval op 24 februari 2022.*
27. *Deze bepaling moet geïnterpreteerd worden in het licht van de achterliggende doelstelling van het besluit, namelijk bescherming bieden aan personen die door het conflict werden getroffen, wat in casu het geval is.*
28. *De bestreden beslissing baseert zich op het feit dat verzoeksters biometrisch paspoort dateert van mei 2024 en dat dit geen bewijs levert van verblijf vóór 24 februari 2022. Deze vaststelling is op zich correct maar irrelevant en ontoereikend om de conclusie te dragen dat verzoekster haar verblijf niet heeft aangetoond.*
29. *Het bestaan van een later afgegeven paspoort sluit immers niet uit dat verzoekster voordien in Oekraïne verbleef, temeer daar zij ook haar intern paspoort heeft overgelegd, documenten die haar identiteit en nationaliteit bevestigen.*
30. *Verzoekster heeft bovendien consistent verklaard dat zij sinds 2012 tot 18 augustus 2025 in Oekraïne heeft verbleven. Die verklaring wordt ondersteund door een reeks documenten die haar aanwezigheid in Oekraïne voor, tijdens en na 24 februari 2022 aantonen. Het bestuur mag zulke verklaringen, indien niet ongeloofwaardig of tegenstrijdig, niet zonder meer naast zich neerleggen (RvV, nr. 271.444 van 19 januari 2022; nr. 269.007 van 21 december 2021).*
31. *De beslissing van de DVZ miskent deze context en past het besluit op een mechanische wijze toe, zonder individuele appreciatie van de feiten.*
32. *De bedoeling van de wetgever is om feitelijke banden met Oekraïne vast te stellen, niet om aanvragers te onderwerpen aan een onredelijke bewijsdrempel die afbreuk doet aan de doelstelling van snelle en doeltreffende bescherming.*
33. *Door te eisen dat verzoekster haar exacte fysieke aanwezigheid op 24 februari 2022 onweerlegbaar aantoot, en door bewijzen die dat verblijf hoogst aannemelijk maken te negeren, hanteert de DVZ een interpretatie die in strijd is met de tekst, doelstelling en ratio legis van het uitvoeringsbesluit.*

34. De verwerende partij eist van verzoekster sluitende bewijzen van haar aanwezigheid op een specifiek tijdstip. Een dergelijke bewijslast is onredelijk, zeker in een context van oorlog en massale ontheemding waarin documenten vaak ontbreken.

35. Het Unierecht en de Belgische rechtspraak erkennen dat verblijf met alle middelen van recht kan worden bewezen (HvJ EU, C-578/16 PPU, C.K. e.a., punt 68; RvV, nr. 272.876 van 9 februari 2022). Dit omvat verklaringen, indirect bewijs en documenten die samen een coherent geheel vormen.

36. Verzoekster heeft alle redelijkerwijs beschikbare bewijzen voorgelegd: banktransacties in Oekraïne kort voor en na 24 februari 2022, een storting met adresvermelding, een busticket van Oekraïne naar Polen, een uitreisstempel, haar oud paspoort en andere Oekraïense documenten. Deze stukken vormen samen voldoende bewijs van feitelijke aanwezigheid in Oekraïne.

37. De verwerende partij beperkt zich tot het verwerpen van één categorie bewijzen (bankafschriften) en negeert volledig de overige stukken. Deze handelwijze is in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, en leidt tot een kennelijk onredelijke beslissing.

38. De weigering op basis van een formalistische lezing van artikel 2 en overweging 14 ondermijnt het doel van de tijdelijke beschermingsregeling: het bieden van onmiddellijke en doeltreffende bescherming aan personen die door de Russische invasie ontheemd zijn geraakt.

39. Door een buitensporige bewijslast op te leggen en relevante stukken te negeren, handelt de verwerende partij disproportioneel en in strijd met het evenredigheidsbeginsel, een algemeen beginsel van Unierecht dat ook nationale autoriteiten bindt.

40. Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoekster.

41. De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

42. 'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31)'.

43. De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht."

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628, RvS 30 mei 2006, nr. 159.298, RvS 12 januari 2007, nr. 166.608, RvS 15 februari 2007, nr. 167.848, RvS 26 juni 2007, nr. 172.777).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

2.3. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de artikelen 57/29, §1 en 57/30, §1 van de Vreemdelingenwet en naar artikel 2 van het uitvoeringsbesluit 2022/382.

De voormelde artikelen uit de Vreemdelingenwet maken deel uit van Titel II, Hoofdstuk IIbis van deze wet dat een omzetting is van de bepalingen van de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen (hierna: richtlijn 2001/55/EG).

De richtlijn 2001/55/EG voorziet dat de massale toestroom van ontheemden wordt vastgesteld bij een besluit van de Raad van de Europese Unie dat met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wordt genomen en dat dit besluit tot gevolg heeft dat de ontheemden waarop het betrekking heeft in alle lidstaten tijdelijke bescherming krijgen, overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn (artikel 5).

Zoals reeds aangegeven, zijn de bepalingen van de richtlijn 2001/55/EG omgezet in de Belgische wetgeving, meer bepaald in de artikelen 57/29 tot en met 57/36 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/29 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat in geval van een massale toestroom of een imminente massale toestroom van ontheemden naar de lidstaten van de Europese Unie die is vastgesteld bij een besluit van de Raad van de Europese Unie dat is uitgevaardigd met toepassing van de Richtlijn 2001/55/EG, de personen die tot de in dat besluit omschreven bijzondere groepen behoren vanaf de daarin vastgestelde datum tijdelijke bescherming genieten (§1). Deze tijdelijke bescherming wordt in beginsel verleend voor een periode van één jaar vanaf de datum van de inwerkingstelling van de tijdelijke bescherming en deze termijn wordt automatisch verlengd met zes maanden voor een tweede periode van één jaar. De totale periode van twee jaar kan worden verlengd voor een nieuwe periode van maximaal één jaar door een nieuw besluit van de Raad van de Europese Unie (§ 2).

De richtlijn 2001/55/EG vindt een eerste concrete toepassing met het uitvoeringsbesluit 2022/382.

Artikel 2 van dit besluit verduidelijkt de personen op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is, met name:

“1. Dit besluit is van toepassing op de volgende categorieën van personen die sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt als gevolg van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten die op die datum begon:

- a) Oekraïense onderdanen die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven;*
- b) staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne internationale bescherming of gelijkwaardige nationale bescherming genoten;*
- c) gezinsleden van de in punten a) en b) genoemde personen.*

2. De lidstaten passen dit besluit of passende bescherming uit hoofde van hun eigen nationale recht toe op staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die kunnen aantonen dat zij vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleven op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven, en die niet in staat zijn in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong terug te keren.

3. Overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn 2001/55/EG kunnen de lidstaten dit besluit ook toepassen op andere personen, onder wie staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne, die legaal in Oekraïne verbleven en die niet in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong kunnen terugkeren.

4. Voor de toepassing van lid 1, punt c), worden de volgende personen geacht deel uit te maken van een gezin, voor zover het gezin vóór 24 februari 2022 reeds in Oekraïne een gezin was en in Oekraïne verbleef:

- a) de huwelijkspartner van een in lid 1, punt a) of punt b), bedoelde persoon of diens niet-gehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of in de praktijk van de betrokken lidstaat niet-gehuwde en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld volgens het vreemdelingenrecht van die lidstaat;*
- b) de minderjarige ongehuwde kinderen van een in lid 1, punt a) of punt b), bedoelde persoon of van diens huwelijkspartner, zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen kinderen die binnen of buiten het huwelijk zijn geboren of geadopteerde kinderen;*
- c) andere naaste familieleden die met het gezin samenwoonden ten tijde van de omstandigheden rond de massale toestroom van ontheemden, en die op dat tijdstip volledig of grotendeels afhankelijk waren van een in lid 1, punt a) of punt b), genoemde persoon.”*

2.4. De verwerende partij is van oordeel dat de verzoekende partij niet onder de in het uitvoeringsbesluit 2022/382 genoemde categorieën van personen valt, daar zij niet aannemelijk kan maken dat zij op het moment van de Russische invasie op 24 februari 2022 in Oekraïne verbleef.

De verwerende partij wijst erop dat de verzoekende partij bij haar aanvraag haar Oekraïens intern paspoort en haar Oekraïens biometrisch paspoort heeft voorgelegd, dat dit laatste werd afgegeven in mei 2024, hieruit geen voorafgaande reisbewegingen blijken en evenmin of zij in Oekraïne verbleef op 24 februari 2022, dat zij verklaarde in Oekraïne te hebben verbleven van 2012 tot 18 augustus 2025, dat zij screenshots voorlegde van bankafschriften van 2021 en 2022, dat dit geen afdoende bewijs is dat zij zich daadwerkelijk in Oekraïne bevond, daar niet kan bewezen worden dat zij de desbetreffende rekening zelf gebruikte en zelf de transacties uitvoerde, dat op basis van deze elementen en gelet op het feit dat zij haar vermeende verblijf in Oekraïne op het ogenblik van de Russische invasie op 24 februari 2022 niet aannemelijk kan maken, niet kan vastgesteld worden dat zij op 24 februari 2022 in Oekraïne verbleef.

2.5. De verzoekende partij betoogt dat zij, behoudens de bankafschriften, ook nog andere bewijzen heeft voorgelegd, waarover met geen woord wordt gerept, onder meer een busticket van Oekraïne naar Polen op

17 augustus 2025, een uitreisstempel in haar paspoort van 18 augustus 2025 en een kopie van haar oud intern paspoort alsook diverse documenten uit Oekraïne. Zij betoogt dat het correct is dat het feit dat haar biometrisch paspoort dateert van mei 2024 geen bewijs levert van haar verblijf voor 24 februari 2022 doch dit niet toereikend is om de conclusie te dragen dat zij haar verblijf niet heeft aangetoond, dat het bestaan van een later paspoort niet uitsluit dat zij voordien in Oekraïne verbleef, te meer zij ook haar intern paspoort heeft voorgelegd, dat zij bovendien consistent heeft verklaard dat zij sinds 2012 tot 18 augustus 2025 in Oekraïne heeft verbleven, dat die verklaring ondersteund wordt door een reeks documenten die haar aanwezigheid in Oekraïne aantonen voor, tijdens en na 24 februari 2022, dat zij alle redelijkerwijs beschikbare bewijzen heeft voorgelegd, met name banktransacties in Oekraïne kort voor en na 24 februari 2022, een storting met adresvermelding, een busticket van Oekraïne naar Polen, een uitreisstempel, haar oud paspoort en andere Oekraïense documenten, dat deze stukken samen voldoende bewijs van haar feitelijke aanwezigheid in Oekraïne vormen. Zij meent dat de verwerende partij zich beperkt tot het verwerpen van één categorie van bewijzen, met name de bankafschriften, en volledig de overige stukken negeert waardoor zij handelt in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

2.6. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij bij haar aanvraag haar Oekraïens biometrisch paspoort, haar intern Oekraïens paspoort, een busticket op datum van 17 augustus 2025 en screenshots van bankafschriften (administratief dossier, stuk 1) heeft gevoegd.

Ter volledigheid wijst de Raad erop dat zich in het administratief dossier ook twee documenten bevinden die in de inventaris van het administratief dossier worden benoemd als "*R/TB/Documenten voorgelegd bij de aanvraag*" (administratief dossier, stukken 12 en 13). Hoewel als datum van deze stukken in de inventaris wordt vermeld "*10/10/2025*", is het de Raad niet duidelijk of dit al dan niet de datum is van het voorleggen van deze stukken door de verzoekende partij. Gelet op de benoeming van de stukken als "*R/TB/Documenten voorgelegd bij de aanvraag*", en gelet op het feit dat er na het nemen van de bestreden beslissing geen nieuwe aanvraag werd ingediend tot aan het verzoek om internationale bescherming op 24 oktober 2025 – minstens blijkt dit niet uit de stukken van het administratief dossier –, kan er niet van uitgegaan worden dat deze stukken niet voorlagen bij de aanvraag om machtiging tot verblijf. Een tegenindicatie voor het voorliggen van deze stukken op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing is evenwel – hoewel het document niet is opgesteld in het Nederlands en waarschijnlijk in het Oekraïens – de vermelding "*25.09.2025*" op het stuk 12 in het administratief dossier.

2.7. De verzoekende partij kan aldus minstens gevolgd worden dat zij nog andere bewijzen heeft voorgelegd, waarover met geen woord wordt gerept in de bestreden beslissing, onder meer een busticket van Oekraïne naar Polen op 17 augustus 2025 en een kopie van haar oud intern paspoort, dat zij documenten teneinde haar aanwezigheid in Oekraïne voor, tijdens en na 24 februari 2022 aan te tonen heeft voorgelegd, met name een busticket van Oekraïne naar Polen en haar oud paspoort, dat de verwerende partij zich beperkt tot het verwerpen van één categorie van bewijzen, met name de bankafschriften, en volledig de overige stukken negeert waardoor zij handelt in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

2.8. De verwerende partij verduidelijkt in haar verweernota dat het uitvoeringsbesluit enkel van toepassing is op de Oekraïense onderdanen die voor 24 februari 2022 daadwerkelijk in Oekraïne verbleven en sinds die datum ontheemd zijn geraakt als gevolg van de militaire invasie, dat zij aldus diende na te gaan of de verzoekende partij zich op het moment van de Russische invasie in Oekraïne bevond. Zij betoogt dat niet blijkt uit het administratief dossier dat voor het nemen van de bestreden beslissing "*diverse documenten uit Oekraïne*" werden voorgelegd bij de verblijfsaanvraag, dat in de mate de verzoekende partij aanvullende stukken neerlegt in onderhavige procedure, dit niet kan, dat de regelmatigheid van de bestuursbeslissing dient beoordeeld te worden in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing kon beschikken, dat hoe dan ook moet vastgesteld worden dat deze documenten dateren van 2025 en aldus niet bewijzen dat zij zich op het moment van de Russische invasie op het Oekraïens grondgebied bevond, dat bovendien bij deze documenten geen vertaling van Oekraïens naar Nederlands wordt gevoegd, zodat de inhoud niet redelijkerwijze kan worden nagegaan, dat in ieder geval moet vastgesteld worden dat de verzoekende partij volkomen in gebreke blijft om te argumenteren op welke manier deze documenten bewijzen dat zij zich op het moment van de Russische invasie op het Oekraïens grondgebied bevond, dat zij zich beperkt tot een loutere verwijzing naar deze documenten en een blote kritiek op de motivering van de bestreden beslissing, zonder aannemelijk te maken in welke mate de gemachtigde op grond van de voorgelegde stukken tot een foutief oordeel zou zijn gekomen. Zij merkt verder op, met betrekking tot het intern paspoort van de verzoekende partij, het busticket van Polen op 17 augustus 2025 en de uitreisstempel in haar paspoort, dat deze documenten niet bewijzen dat de verzoekende partij zich op het moment van de Russische invasie op het Oekraïens grondgebied bevond, dat het intern paspoort niet bewijst dat de verzoekende partij zich op 24 februari 2022 op het Oekraïens grondgebied bevond, terwijl moet worden vastgesteld dat het busticket en de uitreisstempel uit 2025 dateren, dus ruim na de Russische invasie, dat de verzoekende partij op geen enkele manier aannemelijk maakt hoe uit deze documenten zou moeten afgeleid worden dat zij zich op het moment van de Russische invasie wel op het Oekraïens

grondgebied bevond, dat de vraag zich dan ook stelt naar het belang van de verzoekende partij bij deze kritiek, nu de stukken waarnaar zij verwijst niet in verband kunnen worden gebracht met de voorwaarden, dat zij zich beperkt tot de loutere opmerking dat de verwerende partij deze stukken niet heeft betrokken in de beoordeling van de verblijfsaanvraag, terwijl uit de inhoud van deze stukken duidelijk blijkt dat deze niet dienstig zijn voor deze beoordeling. De verwerende partij stelt voorts nog dat uit de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat zij rekening heeft gehouden met de eigen verklaringen van de verzoekende partij en de bewijzen die in dit verband dienstig waren.

2.9. De Raad stelt vast dat het intern Oekraïens paspoort wordt vermeld, doch dat uit de motieven van de bestreden beslissing niet blijkt dat en waarom hieruit geen elementen van bewijs van verblijf in Oekraïne op het ogenblik van de Russische invasie op 24 februari 2022 kunnen geput worden. Het busticket van Oekraïne naar Polen op 17 augustus 2025 wordt door de verwerende partij niet vermeld in de bestreden beslissing.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij alle door de verzoekende partij neergelegde stukken in overweging heeft genomen om te besluiten dat de verzoekende partij haar vermeende verblijf in Oekraïne op het ogenblik van de Russische invasie op 24 februari 2022 niet aannemelijk kan maken.

De Raad benadrukt dat het hem, als annulatierechter, niet toekomt om de elementen die de gemachtigde verzuimd heeft om in rekening te nemen alsnog te gaan beoordelen in het licht van de door het uitvoeringsbesluit gestelde voorwaarden. De Raad kan zijn beoordeling niet in de plaats stellen van deze van de bevoegde overheid.

2.10. Aldus blijkt niet dat de verwerende partij haar beslissing heeft gesteund op alle in het dossier aanwezige dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aannemelijk gemaakt.

2.11. Zelfs indien zou moeten worden geoordeeld dat de verwerende partij wel degelijk alle door de verzoekende partij neergelegde relevante stukken in overweging heeft genomen, of dat de verzoekende partij geen belang heeft bij haar betoog daar de niet besproken stukken volgens de verwerende partij niet kunnen aantonen dat de verzoekende partij in Oekraïne verbleef op 24 februari 2022, dient de Raad vast te stellen dat uit de motieven van de bestreden beslissing niet blijkt waarom bepaalde door de verzoekende partij voorgelegde documenten bij de aanvraag ter staving van haar verblijf in Oekraïne, niet kunnen aantonen dat de zij op het ogenblik van de Russische invasie op 24 februari 2022 in Oekraïne verbleef.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat de gemachtigde zich beperkt heeft tot de vaststelling dat de verzoekende partij niet onder de in het uitvoeringsbesluit 2022/382 genoemde categorieën van personen valt, daar zij niet aannemelijk kan maken dat zij op het moment van de Russische invasie op 24 februari 2022 in Oekraïne verbleef, daar zij haar Oekraïens biometrisch paspoort heeft voorgelegd, dat dit laatste werd afgegeven in mei 2024 en hieruit geen voorafgaande reisbewegingen blijken en evenmin of zij in Oekraïne verbleef op 24 februari 2022, dat zij screenshots voorlegde van bankafschriften van 2021 en 2022, dat dit geen afdoende bewijs is dat zij zich daadwerkelijk in Oekraïne bevond, daar niet kan bewezen worden dat zij de desbetreffende rekening zelf gebruikte en zelf de transacties uitvoerde, dat op basis van deze elementen en gelet op het feit dat zij haar vermeende verblijf in Oekraïne op het ogenblik van de Russische invasie op 24 februari 2022 niet aannemelijk kan maken, niet kan vastgesteld worden dat zij op 24 februari 2022 in Oekraïne verbleef.

De Raad heeft er met de verzoekende partij na het lezen van de bestreden beslissing het raden naar waarom de gemachtigde de overtuiging is toegedaan dat de verzoekende partij haar vermeende verblijf in Oekraïne op het ogenblik van de Russische invasie op 24 februari 2022 niet aannemelijk kan maken, na onderzoek van alle door haar voorgelegde stukken. Het komt de Raad noch de verzoekende partij toe te gissen naar de motieven.

2.12. Een schending van de motiveringsplicht wordt dan ook aannemelijk gemaakt.

2.13. Waar de verwerende partij betoogt in haar verweernota dat niet blijkt het uit het administratief dossier dat voor het nemen van de bestreden beslissing "*diverse documenten uit Oekraïne*" werden voorgelegd bij de verblijfsaanvraag, wijst de Raad op wat hij hieromtrent reeds *supra* heeft gesteld.

Het loutere feit voorts dat geen rekening kan gehouden worden met aanvullende stukken die voor het eerst werden neergelegd in de procedure voor de Raad, doet aan voormelde vaststellingen in onderhavig arrest, geen afbreuk.

De verwerende partij meent ook dat de verzoekende partij volkomen in gebreke blijft om te argumenteren op welke manier deze documenten bewijzen dat zij zich op het moment van de Russische invasie op het Oekraïens grondgebied bevond, dat zij zich beperkt tot een loutere verwijzing naar deze documenten en een blote kritiek op de motivering van de bestreden beslissing, zonder aannemelijk te maken in welke mate de

gemachtigde op grond van de voorgelegde stukken tot een foutief oordeel zou zijn gekomen, dat de verzoekende partij op geen enkele manier aannemelijk maakt hoe uit de documenten zou moeten afgeleid worden dat zij zich op het moment van de Russische invasie wel op het Oekraïens grondgebied bevond. Het kwam evenwel aan de gemachtigde toe om een zorgvuldige beoordeling te maken van de door de verzoekende partij voorgelegde stukken, ter staving van haar verblijf in Oekraïne voor, tijdens en na de Russische invasie op 24 februari 2022, bij het nemen van de bestreden beslissing. De door de verzoekende partij voorgelegde stukken hebben betrekking op een verblijf in Oekraïne, zodat ze niet van elke relevantie zijn ontdaan. Bovendien argumenteert de verzoekende partij wel degelijk dat zij meent dat de door haar neergelegde documenten haar aanwezigheid in Oekraïne voor, tijdens en na 24 februari 2022 aantonen, dat de bedoeling van de wetgever is om feitelijke banden met Oekraïne vast te stellen, niet om aanvragers te onderwerpen aan een onredelijke bewijsdrempel, dat door te eisen dat zij haar exacte fysieke aanwezigheid op 24 februari 2022 onweerlegbaar aantoont, en door bewijzen die het verblijf hoogst waarschijnlijk maken te negeren, de verwerende partij een interpretatie hanteert die strijdig is met de *ratio legis* van het uitvoeringsbesluit, dat de verwerende partij van haar sluitende bewijzen eist van haar aanwezigheid op een specifiek moment en dat een dergelijke bewijslast onredelijk is, zeker in een context van oorlog en massale ontheemding waarin documenten vaak ontbreken. Zij beperkt zich dus niet tot een loutere verwijzing naar de documenten en argumenteert wel degelijk waarom zij meent dat de door haar voorgelegde documenten afdoende zijn om aan de voorwaarden van het uitvoeringsbesluit 2022/382 te voldoen.

Waar de verwerende partij nog stelt in haar verweernota met betrekking tot het intern paspoort van de verzoekende partij, het busticket van Polen op 17 augustus 2025 en de uitreisstempel in haar paspoort, dat deze documenten niet bewijzen dat de verzoekende partij zich op het moment van de Russische invasie op het Oekraïens grondgebied bevond, dat het intern paspoort niet bewijst dat de verzoekende partij zich op 24 februari 2022 op het Oekraïens grondgebied bevond, terwijl moet worden vastgesteld dat het busticket en de uitreisstempel uit 2025 dateren, dus ruim na de Russische invasie, dat de verzoekende partij op geen enkele manier aannemelijk maakt hoe uit deze documenten zou moeten afgeleid worden dat zij zich op het moment van de Russische invasie wel op het Oekraïens grondgebied bevond, dat de vraag zich dan ook stelt naar het belang van de verzoekende partij bij deze kritiek, nu de stukken waarnaar zij verwijst niet in verband kunnen worden gebracht met de voorwaarden, beperkt zij zich in feite tot een *a posteriori*-motivering. Het belang kan niet ontzegd worden door het verwijzen naar een *a posteriori*-motivering. Het aanvaarden van een gebrek aan belang op grond van de beoordeling dat de niet in de bestreden beslissing beoordeelde stukken niet kunnen aantonen dat aan de voorwaarden van het uitvoeringsbesluit 2022/382 is voldaan, komt er op neer dat de bestreden beslissing zou kunnen worden gewettigd door een beoordeling die achteraf in de nota met opmerkingen wordt weergegeven. Zulks kan uiteraard niet. De verwerende partij werpt dan ook geen ander licht op de vastgestelde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht met de stelling dat uit de inhoud van de stukken duidelijk blijkt dat deze niet dienstig zijn voor de beoordeling en dat zij genoegzaam rekening heeft gehouden met de verklaringen van de verzoekende partij en de bewijzen die in dit verband dienstig waren.

Het betoog van de verwerende partij in de nota met opmerking doet geen afbreuk aan de vaststellingen in onderhavig arrest.

2.14. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Een verder onderzoek van de overige onderdelen van het enig middel dringt zich niet meer op daar dit niet kan leiden tot een ruimere vernietiging.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 3 september 2025 tot weigering van machtiging tot verblijf wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend zesentwintig door:

N. VERMANDER, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER